

vonnis

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Team Strafrecht

Parketnummer: ...

Datum uitspraak: 04 oktober 2021

Vonnis van de rechtbank Oost-Brabant, meervoudige economische kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen:

C.D.,
geboren te K. op ...,
wonende te K, ...

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 20 september 2021.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van verdachte naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.

De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 22 juni 2021.

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

Financieel Adviesbureau DECO B.V. en/of Stichting Derdengelden DECO en/of C.V. DECO zich op één of meer tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 1 juni 2018 tot en met 18 juni in Klundert en/of Rotterdam, in elk geval in Nederland, (telkens) tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, meermalen, althans eenmaal, (telkens) heeft beziggehouden met schuldbemiddeling als bedoeld in artikel 47 lid 2 van de Wet op het consumentenkrediet, immers heeft/hebben zij toen aldaar -zakelijk weergegeven- (telkens), anders dan door het aangaan van krediettransacties, (telkens) diensten verricht, waaronder het voeren van (een) intakegesprek(ken) en/of het (schriftelijk) benaderen van schuldeisers en/of het inventariseren van de schulden en/of het openen en/of omzetten van één of meer bankrekening(en) met/ten behoeve van na te noemen natuurlijke perso(o)n(en), welke

diensten waren gericht op de totstandkoming van (een) regeling(en) met betrekking tot de bestaande schuldenlast(en) van de natuurlijke perso(o)n(en), K&K, en/of T. en/of F. en/of K.H. en/of Z. en/of B., welke schuldenlast(en) geheel of gedeeltelijk voortvloeide(n) uit één of meer krediettransactie(s), tot het plegen van welk(e) bovenomschreven strafbare feit(en) verdachte (telkens) opdracht heeft gegeven en/of aan welke bovenomschreven verboden gedraging(en) verdachte (telkens) feitelijk leiding heeft gegeven.

De formele voorvragen

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is. De rechtbank is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in zijn vervolging worden ontvangen. Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

Verjaring

Overtreding van het verbod in artikel 47 Wet op het consumentenkrediet is gelet op het bepaalde in artikel 1. onder 4 Wet op de economische delicten (hierna: WED) een economisch delict, en ingevolge artikel 2, vierde lid, van de WED een overtreding. Ingevolge artikel 70, eerste lid onder ten eerste, van het Wetboek van Strafrecht (hierna: WvSr) verjaart het recht tot strafvordering in drie jaren voor alle overtredingen. Ingevolge artikel 71 WvSr vangt de termijn van verjaring aan op de dag na die waarop het feit is gepleegd. Ingevolge artikel 72 WvSr stuit elke daad van vervolging de verjaring.

Naar het oordeel van de rechtbank dient als eerste daad van vervolging te worden aangemerkt het uitbrengen van de dagvaarding door de officier van justitie. De dagvaarding is gedateerd 22 juni 2021. De termijn van verjaring dient dan te worden gerekend drie jaar voor deze datum, derhalve 22 juni 2018. Ten aanzien van feiten in de tenlastelegging gepleegd voor deze datum is het recht tot strafvordering derhalve vervallen.

De beoordeling van het ten laste gelegde

Het standpunt van de officier van justitie.

De officier van justitie acht het ten laste gelegde wettig en overtuigend bewezen. De gronden waarop de officier van justitie zijn standpunt heeft gebaseerd zijn vermeld in het schriftelijke requisitoir. De rechtbank zal hierna, voor zover relevant, ingaan op de nadere standpunten van de officier van justitie.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft vrijspraak bepleit. De rechtbank zal hierna, voor zover relevant, ingaan op de nadere standpunten van de verdediging.

Het oordeel van de rechtbank

De bewijsmiddelen

Omwille van de leesbaarheid van het vonnis wordt voor wat betreft de door de rechtbank gebezigde bewijsmiddelen verwezen naar de uitwerking daarvan in de bij dit vonnis gevoegde bewijsbijlage. De inhoud van die bijlage dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Bewijsoverwegingen

De rechtbank dient de vraag te beantwoorden of verdachte feitelijk leiding heeft gegeven aan het medeplegen van verboden schuldbemiddeling (artikel 47 van de Wet op het Consumentenkrediet, hierna ook WCK), door de rechtspersoon Financieel Adviesbureau Deco B.V., de stichting Derdengelden Deco en C.V. Deco (tevens met handelsnaam: Financieel Adviesbureau Deco).

Schuldbemiddeling

Onder schuldbemiddeling wordt verstaan het in uitoefening van het bedrijf of beroep, anders dan door het aangaan van een krediettransactie, verrichten van diensten, gericht op de totstandkoming van een regeling met betrekking tot de bestaande schuldenlast van een natuurlijk persoon, geheel of gedeeltelijk voortvloeiend uit een of meer krediettransacties.

De rechtbank is van oordeel dat in de tenlastegelegde periode sprake is geweest van schuldbemiddeling voor wat betreft de twee dossiers K&K en B.

Daartoe heeft C.V. Deco met K&K en B. een intakegesprek gevoerd en hen een akte van cessie en contract laten ondertekenen inzake schuldbemiddeling en budgetbeheer. Voorts zijn in beide dossiers de schulden deels tijdens en deels direct na het intakegesprek geïnventariseerd. Na deze handelingen heeft C.V. Deco de diverse schuldeisers benaderd teneinde te komen tot een regeling met betrekking tot de bestaande schuldenlast. Naast deze handelingen heeft betrokkene B. binnen de tenlastegelegde periode een bankrekening geopend en een machtiging verleend aan verdachte teneinde betalingen te kunnen verrichten. Van deze bankrekening is een betaling verricht. De rechtbank is van oordeel dat het openen van de bankrekening met het oog op de schuldbemiddeling in nauwe bewuste samenwerking met B. is geschied, waardoor sprake is van het medeplegen van dat onderdeel van het tenlastegelegde.

De ten laste gelegde, op de schuldbemiddeling betrekking hebbende feitelijke handelingen met betrekking tot de andere in de tenlastelegging genoemde personen, hebben anders dan de officier van justitie heeft gerequireerd, buiten de tenlastegelegde periode plaatsgevonden. De rechtbank zal verdachte dan ook vrijspreken van het ten laste gelegde voorzover dat betrekking heeft op de in de tenlastelegging genoemde T., F., K.H. en Z.

Krediettransacties

De verdediging heeft ter terechtzitting betoogd dat niet in alle gevallen sprake was van schulden voortvloeiend uit krediettransacties zoals bedoeld in artikel 1 van de WCK.

De rechtbank overweegt hiertoe als volgt. In artikel 47, tweede lid van de WCK is bepaald dat de schuldbemiddeling waarop het verbod van het eerste lid betrekking heeft, ziet op

een regeling met betrekking tot een schuldenlast die geheel of gedeeltelijk voortvloeit uit een of, meer krediettransacties.

Inzake het klantdossier K&K betrof het onder andere schulden bij DUO, Otto en Wehkamp waar in de laatste twee gevallen sprake was van 'kopen op afbetaling'. In het klantdossier B. is door C.V. Deco onder andere de schuldeiser Segoria benaderd om tot een betalingsregeling te komen. Segoria is een bedrijf dat faciliteert in het kopen op afbetaling, in dit geval bij Chloes.nl, een webwinkel in onder meer haarproducten.

Naar het oordeel van de rechtbank is in beide gevallen daarmee voldaan aan het vereiste dat de schuldbemiddeling betrekking had op een schuldenlast die ten minste gedeeltelijk voortvloeide uit een of meer krediettransacties zoals bedoeld in artikel 1 van de WCK.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen verwerpt de rechtbank het door de verdediging gevoerde verweer.

Uitzondering schuldbemiddeling 'om niet'?

De verdediging beroept zich voorts op de uitzondering op het verbod op schuldbemiddeling, zoals bedoeld in artikel 48, eerste lid, aanhef en onder a., van de WCK, hetgeen inhoudt dat schuldbemiddeling niet verboden is indien deze 'om niet' geschiedt. De voorschotten en maandelijkse kosten die door Deco in rekening zijn gebracht bij de klanten, zijn volgens de verdediging niet bedoeld voor de schuldbemiddeling, maar voor het budgetbeheer dat start zodra er overeenstemming is bereikt over een regeling met betrekking tot de schuldenlast bij de betreffende schuldeisers.

De rechtbank overweegt het volgende. De diensten van C.V. Deco richtten zich op de totstandkoming van betalingsregelingen met de schuldeisers (schuldbemiddeling). Uit het procesdossier blijkt dat klanten, na het contact met verdachte, op korte termijn voor een intakegesprek konden langskomen waarbij direct een (één) overeenkomst werd getekend, waarin zowel schuldbemiddeling als budgetbeheer was vervat. Voorts werd door C.V. Deco een voorschotvergoeding gevraagd, en inmiddels genoemde overeenkomst afgesproken, die afhankelijk was van de aflossingscapaciteit. Ter terechtzitting heeft verdachte verklaard dat cliënten niet voor de schuldbemiddeling hoefden te betalen omdat verdachte ervan uitging dat ze gedurende 36 maanden in het budgetbeheer gingen. Tevens verklaarde verdachte dat de maandelijkse betalingen uiteindelijk voldoende waren voor het hele kostenplaatje. De aanloopkosten voor budgetbeheer waren daarnaast bedoeld 'ter beveiliging' dat cliënten niet halverwege zouden stoppen, omdat Deco veel werk had aan een dossier.

In het schuldhulpverleningscontract bij K&K werd dit door de verdediging benoemde voorschot 'aanloopkosten inclusief budgetbeheerskosten' genoemd; bij B. 'voorschot op de budgetbeheerskosten'. De schuldhulpverlening uitgevoerd door Deco zou geschieden voor een maandelijkse vergoeding van 95 euro. K&K hebben in hun verklaring benadrukt dat zij het budgetbeheer hebben afgewezen.

Uit jurisprudentie van de Hoge Raad ([ECLI:NL:HR:2000:AA8296](#)) volgt dat wanneer de als budgetbeheer aangeduide werkzaamheden, waarvoor kosten in rekening worden gebracht bij degene wiens budget wordt beheerd, zo nauw samenhangen met de in het kader in schuldbemiddeling getroffen regelingen, waarvoor geen kosten in rekening worden gebracht, dat het budgetbeheer dan niet los kan worden gezien van de schuldbemiddeling. In dat geval kan die schuldbemiddeling niet aangemerkt worden als "schuldbemiddeling om niet". Het in

rekening brengen van kosten voor activiteiten die weliswaar niet vallen onder het begrip "schuldbemiddeling" maar die wel een nauwe samenhang hebben met verleende of te verlenen schuldbemiddeling, strookt niet met de ratio van de WCK: het voorkomen dat door het in rekening brengen van kosten van schuldbemiddeling de schuldenlast van een in financiële moeilijkheden geraakte kredietnemer nog verder verslechtert.

De rechtbank is van oordeel dat bij C.V. Deco de schuldbemiddeling en budgetbeheer nauw met elkaar samenhangen. De rechtbank acht hiervoor het volgende redengevend. Op het moment dat overeenstemming was bereikt met schuldeisers begon, volgens verdachte, het budgetbeheer, dat bestond uit het uitvoeren van de betalingen van de regelingen die in het voortraject met schuldeisers waren overeengekomen. Dat betekent naar het oordeel van de rechtbank dan ook dat het budgetbeheer gebaseerd was, direct aansloot en voortbouwde op het resultaat van de activiteiten in het kader van schuldbemiddeling. Daarbij komt dat reeds aan het begin van de contractuele relatie, wanneer er nog sprake was van het stadium waarin activiteiten werden verricht of nog moesten worden ontplooid om tot een regeling met schuldeisers met betrekking tot de schuldenlast te komen, er reeds zogenaamde 'aanloopkosten, of voorschotten in rekening werden gebracht, nog voordat er zicht bestond op het bereiken van een dergelijke regeling.

De achterliggende gedachte hierbij was dat die aanloopkosten en voorschotten ook dienden ter beveiliging dat mensen niet halverwege zouden weglopen nu men veel werk had aan een dossier. De rechtbank begrijpt hieruit dat het doel was dat de klanten zoveel mogelijk het volledige traject van 36 maanden doorliepen en dat dat belangrijk was voor het uiteindelijke kostenplaatje van het bedrijf. De rechtbank is van oordeel dat de activiteiten in het kader van budgetbeheer niet los kunnen worden gezien van, zelfs afhankelijk waren van de activiteiten en het bereikte resultaat in het kader van de schuldbemiddeling. Daarmee blijkt van een nauwe samenhang tussen beide soorten van activiteiten. De aan budgetbeheer voorafgaande activiteiten in het kader van schuldbemiddeling kunnen naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet worden gezien als "schuldbemiddeling om niet".

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, verwerpt de rechtbank het door de verdediging gevoerde verweer.

Medeplegen

Uit het procesdossier blijkt dal handelingen plaatsvonden onder de naam 'Deco', zonder dat een scherp onderscheid werd gemaakt tussen de B.V. of C.V. Deco. Ter terechtzitting heeft verdachte namens beide rechtspersonen verklaard. Verdachte heeft namens de rechtspersonen verklaard dat Financieel Adviesbureau Deco B.V. en C.V. Deco met elkaar samenwerken om tot oplossing van de schuldproblematiek voor de cliënten te komen.

Financieel Adviesbureau Deco B.V., waarvan verdachte enig aandeelhouder, algemeen directeur, enig bestuurder en zelfstandig bevoegd is, is enig vennoot van C.V. Deco. C.V. Deco handelt onder de namen Financieel Adviesbureau Deco en C.V. Deco. Uit het procesdossier volgt dat betalingen van klanten aan Deco op de bankrekening van C.V. Deco werden overgemaakt. Door C.V. Deco zijn diverse overboekingen gedaan naar Deco B.V. inzake loonbelasting en voorschot(en) salaris afkomstig van C.V. Deco.

De rechtbank stelt voorop dat de betrokkenheid aan een strafbaar feit als medeplegen kan worden bewezenverklaard indien is komen vast te staan dat bij het begaan daarvan sprake is geweest van een voldoende nauwe en bewuste samenwerking.

Uit het procesdossier, verhandelde ter terechtzitting en de bewijsmiddelen volgt dat de rechtspersonen Financieel Adviesbureau Deco B.V. en C.V. Deco in voldoende nauwe en bewuste samenwerking schuldbemiddeling hebben verricht. Daarbij werd tevens samengewerkt met anderen, te weten de schuldenaars die onder meer beide rechtspersonen machtigden om namens hen bemiddelingswerkzaamheden te verrichten en in dat verband daarop gericht bankrekeningen openen, waarvoor vervolgens verdachte of een medewerker van Deco werd gemachtigd.

De rol van de Stichting Derdengelden is hierbij onvoldoende om tot het oordeel van medeplegen te komen.

Daarmee acht de rechtbank het tenlastegelegde medeplegen met betrekking tot Financieel Adviesbureau Deco B.V. en C.V. Deco bewezen.

Toerekening

Een rechtspersoon kan worden aangemerkt als dader van een strafbaar feit indien de desbetreffende gedraging redelijkerwijs aan die rechtspersoon kan worden toegerekend. Die toerekening is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval, waarbij mede behoort de aard van de verboden gedraging. Een belangrijk oriëntatiepunt bij de toerekening is of de gedraging heeft plaatsgevonden in de sfeer van de rechtspersoon. Een dergelijke gedraging kan in beginsel worden toegerekend aan de rechtspersoon.

De rechtbank is van oordeel dat de handelingen beschreven in het tenlastegelegde feit zijn verricht in de sfeer van de rechtspersoon en dat deze in redelijkheid aan C.V. Deco zijn toe te rekenen. Het voeren van intakegesprekken, het inventariseren van schulden, het benaderen van schuldeisers en het verrichten van betalingen in het kader van de regeling betref telkens het handelen van een persoon die in dienstbetrekking was van C.V. Deco, dan wel het handelen van verdachte zelf als bestuurder/directeur van de enige vennoot Financieel Adviesbureau Deco B.V. rechtspersoon.

Dit zijn gedragingen die passen in de normale bedrijfsvoering met betrekking tot een financieel adviesbureau dat schuldbemiddeling aanbiedt. C.V. Deco kon erover beschikken of de gedragingen al dan niet plaatsvonden.

Feitelijk leidinggeven

De rechtbank stelt voorop dat bij de beoordeling van het feitelijk leidinggeven niet uitsluitend de juridische positie wordt betrokken, maar ook de feitelijke positie van de verdachte bij de rechtspersoon en het gedrag dat verdacht heeft vertoond of nagelaten op grond waarvan hij geacht moet worden aan die verboden gedraging feitelijke leiding te hebben gegeven.

In feitelijk leidinggeven ligt een zelfstandig opzetvereiste op de verboden gedraging besloten. Als feitelijke leidinggever moet de verdachte ten minste de aanmerkelijke kans hebben aanvaard dat de verboden gedraging zich zal voordoen. Van het bewijs van dergelijke aanvaarding kan - in het bijzonder bij meer structureel begane strafbare feiten - ook sprake zijn indien hetgeen de feitelijke leidinggever bekend was omtrent het begaan van strafbare

feiten door de rechtspersoon rechtstreeks verband hield met de in de tenlastelegging omschreven verboden gedraging.

Verdachte heeft verklaard dat hij de dagelijkse leiding had binnen het bedrijf. Dat blijkt eveneens uit het dossier. Verdachte is en was als bestuurder en als algemeen directeur van de enige vennoot onbeperkt bevoegd. De gedragingen en handelingen van verdachte vielen grotendeels samen met de werkzaamheden van de rechtspersonen en verdachte heeft verklaard volledig verantwoordelijk te zijn voor de rechtspersonen. Verdachte was bekend met het begaan van de strafbare feiten, gelet op transactie in 2006 en 2011 die het openbaar ministerie hem heeft aangeboden en zijn voldaan.

De rechtbank acht bewezen dat verdachte feitelijk leiding heeft gegeven aan de verboden gedraging door Deco B.V. en C.V. Deco.

Conclusie

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verdachte feitelijk leiding heeft gegeven aan verboden schuldbemiddeling, tezamen en in vereniging begaan door de rechtspersonen C.V. Deco en Adviesbureau Deco B.V., gepleegd ten aanzien van K&K en ten aanzien van B.

De bewezenverklaring

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de in de bijlage uitgewerkte bewijsmiddelen komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte:

Financieel Adviesbureau DECO B.V. en C.V. DECO zich is de periode van 22 juni 2018 tot en met 18 juni 2019 in Klundert en Rotterdam, tezamen en in vereniging met anderen, meermalen, heeft beziggehouden met schuldbemiddeling als bedoeld in artikel 47 lid 2 van de Wet op het consumentenkrediet, immers hebben zij toen aldaar -zakelijk weergegeven- telkens anders dan door het aangaan van krediettransacties diensten verricht, waaronder het voeren van intakegesprekken en/of het schriftelijk benaderen van schuldeisers en/of het inventariseren van de schulden en/of het openen van één bankrekening ten behoeve van na te noemen natuurlijke personen, welke diensten waren gericht op de totstandkoming van regelingen met betrekking tot de bestaande schuldenlasten van de natuurlijke personen, K&K, en/of B., welke schuldenlasten gedeeltelijk voortvloeiden uit één of meer krediettransacties, aan welke bovenomschreven verboden gedragingen verdachte telkens feitelijk leiding heeft gegeven.

De strafbaarheid van het feit

Het bewezen verklaarde levert op het in de uitspraak vermelde strafbare feit. Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het feit uitsluiten.

De strafbaarheid van verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen bewezen is verklaard.

Oplegging van straf

De eis van de officier van justitie.

De officier van justitie heeft oplegging van een taakstraf voor de duur van 80 uur subsidiair 40 dagen vervangende hechtenis geëist. Een kopie van de vordering van de officier van justitie is aan dit vonnis gehecht.

Het standpunt van de verdediging.

De verdediging heeft zich niet uitgelaten over de soort en omvang van een op te leggen straf.

Het oordeel van de rechtbank.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd, heeft de rechtbank gelet op de aard en de ernst van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan. Bij de beoordeling van de ernst van het door verdachte gepleegde strafbare feit betreft de rechtbank het wettelijke strafmaximum en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd. Daarnaast houdt de rechtbank bij de strafbepaling rekening met de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte.

De rechtbank heeft in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het feitelijk leidinggeven aan verboden schuldbemiddeling. De wetgever heeft het verbod op schuldbemiddeling ingesteld om de mensen die te maken hebben met een problematische schuldenlast ervoor te behoeden dat zij nog dieper in de problemen geraken. Kranten betaalden in dit geval voor de schuldhulpverlening terwijl verdachte een voorstelling van zaken gaf waarin werd voorgespiegeld dat de schuldbemiddeling gratis was. De rechtbank rekent het verdachte dat hij al langer bezig is met commerciële schuldhulpverlening en zijn activiteiten met betrekking tot de schuldbemiddeling niet heeft gestaakt na de eerdere transacties die hem zijn opgelegd voor deze gedragingen. De rechtbank neemt in overweging dat verdachte inmiddels de werkzaamheden in het kader van de schuldbemiddeling anders heeft georganiseerd.

Alles afwegende is de rechtbank van oordeel dat per overtreding een taakstraf van het na te noemen aantal uren moet worden opgelegd.

Toepasselijke wetsartikelen

De beslissing is gegrond op de artikelen 9, 22c, 22d, 47, 51 en 62 van het Wetboek van Strafrecht, artikel 47 van de Wet op het consumentenkrediet en 1, 2, en 6 van de Wet op de economische delicten.

DE UITSPRAAK

De rechtbank:

verklaart het ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven;

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij;

verklaart dat het bewezen verklaarde oplevert de overtredingen:

medeplegen van een overtreding van het bepaalde bij artikel 47 van de Wet op het Consumentenkrediet, begaan door een rechtspersoon, terwijl verdachte feitelijk leiding heeft gegeven aan de verboden gedraging, tweemaal gepleegd

verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

legt op de volgende straffen

ten aanzien van het gepleegde inzake K&K:

een **taakstraf** voor de duur van 20 uren subsidiair 10 dagen hechtenis

ten aanzien van het gepleegde inzake B.

een **taakstraf** voor de duur van 20 uren subsidiair 10 dagen hechtenis

Dit vonnis is gewezen door;

mr. A.H.J.J. van de Wetering, voorzitter

mr. V.F. Koolen en mr. L. Verborg, leden,

in tegenwoordigheid van mr. S.H.C. Merckx, griffier,

en is uitgesproken op 4 oktober 2021.

mr. L. Verborg is buiten staar dit vonnis mede te ondertekenen.